

нейспытны. Зашто то, поради различно то приубрьштанье на имена та, никакъ не бы было чудесно ако старый языкъ сравненъ съ днѣшний никакъ не ся разликува.

Сокр. Смѣшно истинѣ мысль ꙗште ся види, ѿ Ермогени, да извади въ ꙗвность чловѣкъ значение то на имена та, кату кажи чи нѣшта та сѣ по подражанье названы, кое е въ самы тѣ буквы и слоґове; обаче е нужда; зашто то нѣмаме друго отъ това по-право на кое бы прибѣгнали за истинѣ тѣ на първы тѣ имена; освѣнь ако и ные бы стрували кату писатели тѣ на жялостны тѣ игры, кои коґа то незнаѣтъ нѣшто си, прибѣгвѣтъ въ льжовны приструваны, движяшты богове, и ные тѣи кату кажиме да ся отървеме, чи първы тѣ имена богове тѣ сѣ ты гудили, и за това сѣ правы ушь, и за насъ това слово бы было по-здроґо а нѣ оноґа, чи отъ нѣкои си варвары (неелены) сме ты зѣли;—варвари тѣ же сѣ отъ насъ по-стари—или чи поради древность тѣ невѣзможно е да сѣ узнаѣтъ тыя какъ то и варварскы тѣ.—

Забѣлѣшка. Тукъ Платонъ ꙗвно говори какъ е кривень ꙗзыка отъ пѣвцы тѣ, кои сѣ прибавѣли и изваждали буквы въ рѣчы тѣ спорядъ въображенье то си и спорядъ потребѣ тѣ размѣра си. Послѣ иска да кажи чи незнание то на истинно то значение на рѣчы тѣ проѣзходи едно отъ древность тѣ, а друго чи тии сѣ зѣти отъ варвары тѣ, и чи не е чудно кату ся сравнѣтъ да ся види чи еленскый ꙗзыкъ нѣма разликѣ отъ варварскаґо. Ные наведохме такиґа примѣры, врьху таѣхъ смѣсь, коґѣ и Платонъ е ꙗште наґаґдалъ и признавалъ. Платонъ признаґа чи варвари тѣ сѣ по-стари отъ Елены тѣ, т. е. чи еленско то племя отъ послѣ ся е поѣявило съ това имя, и чи ꙗзыка си е смѣсило съ другы.

Отъ сичкы тыя, наши тѣ наведены до сеґа врьху еленскыи мнимъ за първобытенъ ꙗзыкъ ся потвърдѣвѣтъ неѡборимо.

Нека видиме ꙗште какґо мыслѣтъ о тому и днѣшни тѣ учени Грьци врьху той-зи прѣдмѣтъ: Генадый кой е былъ единъ отъ добры тѣ Елинисты въ послѣдны тѣ години и негоґа та граматака е приѣмната въ сичкы тѣ почти еленскы училишта, говори слѣдныя:

Πολλῶν πολυσυλάβων ῥιζῶν καὶ τῶρα δύνανται νὰ γνωρισθῶσιν, αἱ πρωτό-
τυποι καὶ ἀπλᾶι ῥίζαι· ἐπεὶ δὴ τὸ ἀλίσκω, φορέω, στερίζω, παράγεται ἀπὸ τὸ ἀλ,
φερ, стер. Πολλῶν ὅμως ἡ πρωτότυπος σώζεται ἐν ἄλλῃ τινὶ γλώσσῃ συγγενεῖ
τῆς ἐλληνικῆς· οἷον, τὸ ἀγγέλλω ἔχει ῥίζαν τὸ γελ, ἡ ὁποῖα σώζεται ἐν τῇ τῆς
γερμανικῆς *gellen*, τὸ ὁποῖον σημαίνει, βομβεῖν, ἤχεῖν.

—На много многосложны корены (!) и сеґа могѣтъ имъ ся узна първобытни тѣ и несложны тѣ корены*): зашто то ἀλίσκω [ловѣж], φορέω [носѣж],

*) Забѣлѣжваме тукъ чи ученый Грькъ не даґа право назначенье на корены тѣ въ рѣчы тѣ, назоваушты πολυσυλλάβων ῥιζῶν=многосложны корены. Ако е корень на рѣчы тѣ, той не можы да е многосложенъ, зашто то въ общѣ коренны тѣ рѣчы сѣ едносложны или двосложны; нѣ коґа то чловѣкъ ты не познаґа, разумѣґа ся чи ште ты кажи многосложны корены, какъ то и първобытны рѣчы!